

**ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ЗАЛІЗНИЧНОГО
ТРАНСПОРТУ ІМЕНІ АКАДЕМІКА В.ЛАЗАРЯНА**

РАДА З ГУМАНІТАРНОГО ВИХОВАННЯ

ВІСНИК КУРАТОРА

№ 29

(вересень 2006)

**ДНІПРОПЕТРОВСЬК
2006**

Укладач: Дешко Л.К.

УДК 378

Вісник куратора № 29 (вересень 2006 р.)
Рекомендовано до друку радою з гуманітарного
виховання 21 вересня 2006 року

Редактори: Лагдан С.П., Щепоткіна Т.В.
Комп'ютерний набір:

Зміст

1. План роботи і засідань ради з гуманітарного виховання на 2006/2007 н.р.
2. План роботи “Школи куратора” на 2006/2007 н. р.
3. Орієнтовний план виховної роботи куратора на 1 семестр 2006/2007 н. р.
(Л.К.Дешко – доц. кафедри філософії та соціології, керівник “Школи куратора”, член ради з гуманітарного виховання)
4. Студент у дзеркалі психології *(М.А.Кладіна – доцент кафедри філософії та соціології, член ради з гуманітарного виховання)*
5. Знаменні дати у I семестрі 2006/2007 н.р. *(За матеріалами «Календаря знаменних дат-2006» підготувала Долматова Н.І., зав. відділу гуманітарної літератури НТБ)*
6. План виховних заходів ДНУ на I семестр 2006/2007 н.р.

Дніпропетровський національний університет залізничного транспорту
імені академіка В.Лазаряна
Дніпропетровськ – 49010, вул. В.Лазаряна, 2

Затверджено
радою з гуманітарного
виховання
“ 18 “ травня 2006 р.

ПЛАН РОБОТИ
ради з гуманітарного виховання на 2006/2007 н.р.

№ пп	Заходи	Дата проведення	Відповідальні
1.	Засідання ради з гуманітарного виховання	щомісячно	Распопов О.С.
2.	Організація та проведення семінарів “Школа куратора”	два рази на семестр	Дешко Л.К.
3.	Робота секції з гуманітарної освіти у формуванні гуманістичних світоглядних орієнтацій	за окремим планом	Хміль В.В.
4.	Організація та проведення огляду-конкурсу “Вибір року”	за окремим планом	Островець М.П., Колесникова Т.О., заступники деканів з виховної роботи.
5.	Здійснення контролю за проведенням виховних годин у групах	протягом року	Распопов О.С., заступники деканів з виховної роботи
6.	Робота з національно-патріотичного виховання студентів	протягом року	Ковтун В.В., Краля Г.Ю., Кириченко М.В.
7.	Соціологічні дослідження серед студентів, викладачів та співробітників університету	за окремим планом	Пономаренко І.Ю.
8.	Організація екскурсій студентів до музею ДІТУ, бібліотеки та художньої галереї університету, театрів та музеїв міста	за окремим планом	Заступники деканів з виховної роботи, Сушко І.М., Куліш А.І., Кошкалда Л.В.
9.	Підготовка та відзначення Міжнародного дня студентів в університеті	листопад 2006 р.	Максименкова Ю.А Краснобріжий П.С.
10.	Організація виховної роботи у “Вітальнях” гуртожитків	за окремими планами	Заступники деканів з виховної роботи, голови студрад гуртожитків
11.	Організація роботи художньої ради університету, гуртків художньої самодіяльності та клубів за інтересами	за окремим планом	Корженевич І.П., Кошкалда Л.В., керівники клубів
12.	Робота Центру національно-громадянського виховання по збереженню і пропагуванню національно-культурної спадщини українського народу	за окремим планом	Ковтун В.В., Іващенко Г.Л.
13.	Публікація матеріалів щодо діяльності університету в засобах масової інформації	щомісячно	Корженевич І.П., Колесникова Т.О., Максименкова Ю.А Краснобріжий П.С.

14.	Робота спортивних секцій, участь у спартакіадах університету, змаганнях	протягом року	Пічурін В.В., заступники деканів з виховної роботи
15.	Університетський та факультетський тури фестивалю-конкурсу “Студентська весна 2007”	березень-квітень 2007 р.	Островець М.П., Кошкалда Л.В., Максименкова Ю.А Краснобріжий П.С.
16.	Інформаційно-консультаційна робота зі студентами, організація виступів психологів та соціальних працівників міського центру планування сім’ї, соціальних служб Жовтневого району	за окремим планом	Колесникова Т.О., Максименкова Ю.А., заступники деканів з виховної роботи
17.	Організація допомоги соціально незахищеним категоріям студентів	протягом року	Островець М.П., Максименкова Ю.А
18.	Профілактика правопорушень та забезпечення виконання “Правил внутрішнього трудового розпорядку”	за окремим планом	Бондар І.Ф., заступники деканів з виховної роботи, Максименкова Ю.А., Краснобріжий П.С.

Затверджено
радою з гуманітарного
виховання
“18” травня 2006 р.

ПЛАН ЗАСІДАНЬ
ради з гуманітарного виховання на 2006/2007 н.р.

Дата	№ пп	Питання	Готують рішення
21.09.2006	1.	Про підсумки роботи ради в 2005/2006 н.р. та завдання на 2006/2007 н.р. Доп.Распопов О.С.	Ковтун В.В., Бушина Т.Л.
	2.	Інформаційно-пізнавальні заходи університету в рамках Державної програми «Україна – Європейський Союз» Доп. Колесникова Т.О.	Пономаренко І.Ю., Максименкова Ю.А
19.10.2006	1.	Роль соціально-гуманітарних кафедр університету у формуванні особистості студента Доп. Хміль В.В.	Власова Т.І., Сушко І.М.
	2.	Про підготовку та відзначення Міжнародного дня студентів в університеті Доп. Краснобріжий П.С.	Корженевич І.П., Бушина Т.Л.

16.11.2006	1.	Проблеми та перспективи розвитку студентського самоврядування в університеті Доп. Максименкова Ю.А.	Кладіна М.А., Власенко Б.Т.
	2.	Про організацію та проведення щорічного огляду-конкурсу «Вибір року» Доп. Колесникова Т.О.	Острроверхов М.П., Краснобріжий П.С.
14.12.2006	1.	Збереження національної спадщини та сприяння розвитку української мови, культури і мистецтва в університеті Доп. Сушко І.М., Ковтун В.В.	Лагдан С.П., Максименкова Ю.А
	2.	Про роботу кураторів механічного факультету у першому семестрі 2006 р. Доп. Колбун В.В.	Дешко Л.К., Шаповалов В.О.
15.02.2007	1.	Про роботу університету з реалізації гендерної політики. Доп. Ковтун В.В.	Острроверхов М.П., Власова Т.І.
	2.	Про організацію та проведення виховної роботи у «Вітальні» гуртожитку №5 факультету МТ Доп. Дубінчик О.І.	Лашков О.В., Дідняк В.А.
15.03.2007	1.	Роль екологічної освіти і екологічного виховання у формуванні сучасного світогляду студентів Доп. Плахотник В.М.	Куліш А.І., Кошкалда Л.В.
	2.	Про організацію та проведення міжфакультетського конкурсу художньої самодіяльності «Студентська весна 2007» Доп. Кошкалда Л.В.	Острроверхов М.П., Родіонова Н.В.
19.04.2007	1.	Про роль соціологічних досліджень щодо розвитку студентської наукової роботи в університеті Доп. Пономаренко І.Ю.	Корженевич І.П., Пічурін В.В.
	2.	Вивчення іноземних мов як дієвий фактор у формуванні особистості студента в умовах глобалізації Доп. Власова Т.І.	Хміль В.В., Малівський А.М.
17.05.2007	1.	Про стан роботи з виховання здорового способу життя студентів університету Доп. Пічурін В.В., Малівський А.М.	Краля Г.Ю., Дубінчик О.І.
	2.	Розгляд та затвердження плану роботи та плану засідань ради з гуманітарного виховання Доп. Распопов О.С.	Колесникова Т.О., Баб'як М.О.

Затверджено
радою з гуманітарного
виховання
“21” вересня 2006 р.

ПЛАН
роботи “Школи куратора” на 2006/2007 н.р.

Вересень

1. Зустріч із ректоратом.
2. Основні напрямки діяльності університету у 2006/2007 навчальному році
Ректор ДІТУ професор Пшінько О.М.
3. Особливості планування виховної роботи кураторів та рекомендації щодо складання плану їх діяльності у студентських групах
Керівник „Школи куратора” доц. Дешко Л.К.
4. Різне.

Листопад

1. Адаптація студентів-першокурсників в університеті.
2. Реалії і проблеми сумісності навчання і праці (за результатами соціопитування).
Керівник соціологічної групи
доц. Пономаренко І.Ю., члени соціологічної
групи – студенти 645 групи
3. Проблеми профорієнтаційної роботи серед молоді та виховання поваги до майбутньої професії спеціаліста
Керівник „Школи куратора” доц. Дешко Л.К.
4. Різне.

Лютий

1. Студентське самоврядування в соціологічному розрізі (баченні, аспекті).
Члени соціологічної групи – студенти
645 групи
2. Естетичне і художнє виховання студентів (зустріч з директором ПК студентів ДІТУ)
Керівник „Школи куратора” доц. Дешко Л.К.
3. Різне.

Квітень

1. Студентська наука – міф чи реальність?
Керівник соціологічної групи
доц. Пономаренко І.Ю.
2. Зустріч з юристом та соціальним працівником Жовтневого Центру соціальних служб для молоді
Керівник „Школи куратора” доц. Дешко Л.К.
3. Різне.

*Л.К. Дешко – доц. кафедри
філософії та соціології,
керівник “Школи куратора”*

Орієнтовний план
виховної роботи куратора _____ групи _____ ф-ту на I семестр 2006/2007 навч. року

1. Організувати збори академгрупи з порядком денним:
 - підсумки літньої екзаменаційної сесії й ознайомлення з календарними та іншими планами самостійної роботи у I семестрі;
 - про свято “День міста”, “День визволення Дніпропетровська від німецько-фашистських загарбників у ВВв”;
 - про стан виконання студентами "Правил внутрішнього розпорядку";
 - про результати модульного контролю та заходи з ліквідації заборгованості;
 - про участь у літній практиці та її результати;
 - про поселення у студентській гуртожиток;
 - про підсумки навчання в семестрі та підготовку до екзаменаційної сесії

(а також з інших поточних питань).
2. Провести бесіди зі студентами на теми:
 - профілактика застудних захворювань;
 - грип та його профілактика;
 - особиста гігієна мешканців гуртожитку;
 - особливості студентської родини;
 - Міжнародний день студентів;
 - Україна в сучасних умовах;
 - здоровий спосіб життя та профілактика шкідливих звичок;
 - ДІТ сьогодні;
 - про дбайливе ставлення до вузівського майна;
 - Конституція України про права та обов'язки громадянина

(тематику можна підбирати та змінювати в кожній групі згідно з бажанням куратора, студентів та запрошувати викладачів і співробітників ДІТу до виступів перед студентами).
3. Розподілити між студентами громадські доручення, допомагати їх виконувати.
4. Організувати консультаційну допомогу студентів-відмінників відстаючим студентам _____
(вказати прізвища).
5. Постійно відвідувати студентів, що проживають у гуртожитку.
6. Постійно контролювати стан успішності в деканаті та на кафедрах, оперативно впливати на якість та ритмічність навчання.
7. Проводити індивідуальні бесіди з питань _____ (перелічити).
8. Відвідати:
 - навчальні заняття з _____ (наприклад, філософії, історії України);
 - консультації в групі (наприклад, з економічної теорії, математики, фізики тощо).
9. Залучити студентів групи до участі у художній самодіяльності факультету, ДІТу та підготовки до святкування знаменних дат, проведення вечорів.

10. Виявити наукові інтереси студентів та залучити їх до студентської науково-дослідницької діяльності на кафедрах та участі в роботі СНТ.
11. Залучити студентів до участі в масових спортивних змаганнях та роботи спортивних секцій.
12. Клопотати перед деканатом (ректором, профспілкою і т.под.) про надання матеріальної допомоги студентам _____ (вказати прізвища).
13. Внести свої пропозиції на засіданні стипендіальної комісії щодо розподілу стипендій.
14. Надіслати листи-подяки батькам студентів-відмінників _____ (вказати прізвища).
15. Ознайомити студентів із можливостями міського та районних центрів соціальних служб для молоді щодо допомоги у вирішенні життєвих проблем.
16. Організувати відвідування музеїв (історичного, "Літературне Придніпров'я", художнього тощо).
17. Оглянути постійно діючу виставку _____ в Будинку архітектора.
18. Організувати перегляд вистави "Наталка-Полтавка" в Українському драматичному театрі, вистави "Лоліта" в театрі "Крик".
19. Провести зустрічі:
 - з ветеранами ДШТу;
 - з ветеранами ВВв;
 - із психологами Жовтневого центру соціальних служб для молоді.
20. Провести екскурсії в музей історії вузу (для студентів I курсу – обов'язково у вересні-жовтні).
21. Відзначити "День народження групи" та щомісячно – дні народження студентів.
22. З метою ознайомлення з умовами проживання відвідати студентів _____ (вказати прізвища), які орендують житло.
23. Перевірити умови праці та побуту студентів групи під час літньої виробничої практики.
24. Провести екскурсії по всіх абонементних і читальних залах науково-технічної бібліотеки ДШТу (обов'язково для студентів I курсу).
25. Інші заходи.

(У плані вказати виконавців тих чи інших заходів та терміни їх виконання).

Шановні куратори!

Секція соціології, психології і політології кафедри філософії та соціології зініціювала і відкриває нову рубрику у виданнях "Вісника куратора" – "Соціально-психологічні особливості студентської групи". Під цією загальною назвою ми будемо друкувати матеріали, які допоможуть Вам краще зрозуміти педагогічні, соціальні, психологічні тонкощі роботи по керівництву академгрупою, розібратись у складних проблемах індивідуального підходу до кожного студента, нададуть вам необхідні поради і рекомендації. Особливо, на наш погляд, такі матеріали будуть просто необхідні як "настільна книга" для молодих кураторів, тих, хто тільки починає цей благородний, але такий складний шлях. Тож наснаги Вам, удалих педагогічних експериментів і пошуків, відмінних кінцевих результатів.

*З повагою керівник "Школи куратора" і укладач
"Вісника куратора", к.і.н., доцент кафедри
філософії та соціології Дешко Л.К.*

СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ СТУДЕНТСЬКОЇ ГРУПИ

СТУДЕНТ У ДЗЕРКАЛІ ПСИХОЛОГІЇ

Перед викладачами університету стоїть важливе завдання – передати новому поповненню студентської молоді свій досвід, дати відповіді на велику кількість запитань першокурсників, зберегти тих, які б не просто “тягнули” до отримання диплома, а навчались по-справжньому, бажали у майбутньому працювати за спеціальністю. У викладачів, і в першу чергу кураторів академічних груп, є можливість впливати на хід подій, керувати процесом здобуття знань студентами.

З цією метою передусім потрібно враховувати психологічний стан колишніх абітурієнтів, ту гаму їхніх почуттів, які вони пережили при складанні вступних екзаменів до університету. Це був і трепет, і страх, і стрес перед екзаменаційною аудиторією, співбесідою, тестуванням. Ну, а пізніше із завмиранням серця – пошук свого прізвища у списках приймальної комісії.

І ось уже абітурієнти переступили поріг вузу, а за ним – нове життя. І саме перед ним хвилюються. Одні – стримано, інші – зі сльозами на батьківських очах. “Мамо, руку відпусти, я далі сам піду.” Тому студент – не стільки початок професії, скільки стан душі.

Заповітне бажання вступити до вузу насамперед залежить, як відомо, від характеру молодої людини.

В умовах ринкової економіки з’явилась потреба у вищій освіті. Про це свідчать дані Міністерства освіти і науки України. До ВНЗ України в 2006 році вступило на 15 тисяч більше чоловік, ніж у минулі роки. Тому молоді необхідно враховувати кон’юнктуру попиту на освітні послуги, а також зміни в системі цінностей. У зв’язку з цим на успішність навчання студентів впливають певні фактори. Їх можна поділити на дві категорії: 1) ті, з якими студент прийшов в університет – їх необхідно брати до уваги; 2) і ті, які з’являються в процесі навчання – ними можна керувати.

До першої категорії зокрема належать: рівень підготовки, система цінностей, ставлення до навчання, інформованість про вузівські реалії, уявлення про професійне майбутнє.

Абітурієнт – від слова “abitur” (атестат зрілості). А це значить, що якщо середній бал атестата задовільний, то можна претендувати на вищу освіту.

Рівень підготовки спеціалістів на сьогоднішній день в Україні в більшості випадків визначається також і загальною атмосферою у державі, і конкретними “побутовими”

знаннями тих, хто є безпосереднім джерелом “інформації”. Впливати на них можна лише посередньо, констатуєчи і використовуючи їх як відправну точку впливу на студентів. Потрібно відзначити, що з подібними факторами стикається будь-яка педагогічна система: середня школа отримує свій контингент із дитячого садка, а вихователі мають справу з дитиною, яка вже пройшла школу спілкування з батьками. І щоразу вчитель наступного рівня мріє про те, щоб йому надали “зручного” учня.

Фактори першої категорії працюють переважно на етапі адаптації, коли першокурсники намагаються зрозуміти “куди я потрапив і хто мене оточує”. “У чужий монастир зі своїм статутом не ходять”, – це студенти чують на кожному кроці. Кожний викладач установлює свої правила і вимагає їх виконання. У групах між молоддю іде “війна” за право лідерства, пошук “своїх” людей.

Студент повинен дуже швидко зорієнтуватися і з нових позицій засвоїти способи і методи навчальної діяльності, зрозуміти систему норм і правил, які існують на факультеті і в його навчальній групі, розробити свою систему цінностей, ставлення до навчання, передбачуваної роботи, викладачів.

Поступово вплив факторів першої групи слабшає, і вирішальну роль починають виконувати фактори другої групи. До них можна віднести: організацію навчального процесу, рівень викладання, тип взаємовідносин викладача і студента. Саме це в значній мірі, а не вихідний рівень, визначить професійний і психологічний образ людини, яка через п’ять років залишить стіни вузу. Інакше кажучи, існує проблема студента, проте існує й не менш важлива проблема викладача.

Викладач, як і будь-яка людина, живе в певній системі координат, що була задана попередніми знаннями, і часто на зміни, що відбуваються, активно не реагує. А конкретна ситуація щоразу змінюється, за одними і тими ж зовнішніми проявами часом приховуються різні причини. Загальновідомо, що найконсервативнішими і найстійкішими по відношенню до нового у всі часи були і залишаються люди педагогічної системи. Це добре: вони забезпечують збереженість традицій і передають апробовані часом знання і вміння. З іншого боку, це пригальмовує процес адаптації молодого покоління до нових умов, особливо в період швидких соціальних змін.

Зміни, що відбуваються в українському суспільстві, нерівномірно віддзеркалюються на житті людей, їх роботі. Тому доцільність перебудови і сама можливість пристосовуватись усвідомлюються людьми по-різному. Кожна людина вирішує цю проблему по-своєму, конкретно для себе, звідси очевидно, що викладачі, як ніхто інший, потребують інформації про тих, кого навчають. Іноді ми чуємо, як наставники студентства говорять: “Вони нічого не хочуть, вони нічого не знають”. Неправда – хочуть, але не того, що, на думку викладачів, повинні, знову-таки на думку викладачів, знати. У психології навіть існує поняття “коефіцієнт достовірності або соціальної бажаності”. Він, вважають психологи, порівняно невеликий. І навіть спеціальні психологічні тестування не можуть претендувати на достовірність отриманої інформації.

Реальна практика навчання ставить питання: навіщо абітурієнт прийшов до університету і чому навчається “без напруги”, погано відвідує лекції, “в штики” зустрічає щире бажання старших передати свій професійний досвід, безцінний із точки зору викладачів і непотрібний із точки зору студентів, чому ідуть із ДІТу. Відомо, що іноді деякі наші вихованці починають відчувати розчарування, тільки-но розпочавши своє навчання. А закінчивши вуз, нерідко виказують своє незадоволення отриманою освітою, не бажують працювати за фахом.

Тому викладачам, що працюють у першу чергу з першокурсниками, рекомендується зібрати певні дані про своїх підопічних. Потрібно, на наш погляд, з’ясувати наступні питання:

1. “Хто прийшов”:

вік,

стать, тип попереднього навчального закладу.
2. “Як прийшли”: – хто розповів про вуз, факультет, спеціальність; – якими конкретними знаннями про факультет володіють студенти, що вступили; – коли вони прийняли рішення про вступ до вузу; – як відбувалась підготовка до вступних екзаменів, скільки було здійснено спроб вступити, до яких вузів.
3. “Навіщо прийшов”: – мета вступу, цінність освіти; – сприйняття гуманітарних дисциплін і ставлення до елективних (вибірних) курсів; – уявлення про майбутню сферу діяльності; – що хотів би вивчати додатково; – чи планує навчання після закінчення університету.
4. “З якими проблемами прийшов”: – які труднощі очікує у вивченні конкретних навчальних дисциплін; – матеріальний стан, як вирішує свої фінансові проблеми; – хто забезпечує платне навчання.
5. “З якими психологічними настановами прийшов”: – уявлення про викладачів; – як планує розпорядитися часом навчання на першому курсі.
6. “Перше враження про університет”: – ставлення до вибору спеціальності, факультету, університету; – сприйняття викладачів, яке значення диплома.

Усі ці питання слугують одному: зрозуміти мотиви, які визначали вступ до вузу і мотиви, які утримують студентів в університеті.

Узагальнивши ці результати, куратори побачать, що в групі наявний ряд серйозних психологічних проблем. Вони можуть породжуватись різновіковими інтересами, особливостями сприйняття навчального процесу, місцем проживання. Важливу роль відіграє і розмаїття у рівні підготовки студентів, що, звичайно, серйозно обтяжує процес навчання. При цьому потрібно враховувати, що відмінності у підготовці студентів будуть зростати, оскільки сьгоднішні школярі, ліцеїсти, випускники коледжів, гімназій уже отримують якісно різні знання.

Не менш важливе значення має той факт, що після “вступного марафону” юнаки та дівчата виявились занадто стомленими. Це, як стверджують медики, психологи, призводить до неспроможності інтенсивно навчатися в перші місяці. Крім того, на студентів впливає і зміна ритму життя, режиму харчування.

І, нарешті, значну роль відіграє низька інформованість першокурсників про факультет і спеціальність, на які вони вступили. У деяких першокурсників слабке уявлення про сферу їх майбутньої професійної діяльності.

Випадкові, абстрактні, туманні, ситуаційні рішення без особистої відповідальності за принципом “вступлю, а далі видно буде”, дають невизначений прогноз: залишаться вони в університеті чи ні. Тому завершальний вихід таких рішень у більшості випадків буде залежати від того, чи передбачає педагогічний колектив задовольнити їх професійні інтереси.

Відомо, що внутрішня мотивація, цікавість до конкретної професії виникає лише у процесі навчання. Звідси з усією очевидністю витікає значення того, хто, чому і як навчає.

Але цього фактора, звичайно, ще недостатньо. Як причина вступу до вищого навчального закладу особливе місце займає орієнтація студента на власний розвиток. Багато абітурієнтів уже розуміють, що обрана ними спеціальність, яка буде отримана в умовах ринку, можливо, не зможе забезпечити майбутнє випускнику, а вищий рівень інтелекту робить людину творчою, гнучкою, здатною до постійного сприйняття нового. Звідси часто в цьому випадку працює настанова: “Навіть якщо я помилився у своєму виборі спеціальності, все одно я щось отримаю для себе”. І, як показує досвід, ці студенти успішно здають і вступні екзамени, і надалі успішно навчаються.

Дані, отримані у процесі вивчення соціально-психологічного стану студентів, виявлені при цьому тенденції куратори академгруп можуть використовувати для розробки напрямків роботи зі студентами молодших курсів і суттєво вплинути на їхні навчальні інтереси й організацію навчання.

Список літератури

1. Абрамова Г.С. Возрастная психология. – М., 1997.
2. Курс практической психологии, или Как научиться работать и добиваться успеха: Учебное пособие для высшего управленческого персонала / Автор-сост. Р.Р.Кашапов. – Ижевск, 2002.
3. Макдермот Я. Практический курс НЛП. – М., 2006.
4. Практическая психология образования. – М., 1997.
5. Психология: Учеб./ В.М.Аллахвердов, С.И.Богданова. – М., 2005.
6. Психологія: Навч. посіб./ О.В.Винославська. – К., 2005.
7. Основи психології: Учебное пособие / Л.Д.Столяренко. – Ростов-на-Дону, 2005.

М.А.Кладіна – доцент кафедри
філософії та соціології; член ради з
гуманітарного виховання

ЗГАДАЙМО ЦІ ДАТИ

Матеріали для проведення кураторами бесід у студентських групах

24 серпня

ДЕНЬ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ

У 15-ту річницю народження нашої країни ми пригадуємо велику подію, яка дала українському народу змогу самостійно вирішувати свою долю. Ми вшановуємо найбільше творіння української нації – незалежну і вільну Українську державу, яку нині визнає весь світ.

Успіх нинішнього українського державотворення значною мірою залежить від того, чи зуміємо ми об'єктивно проаналізувати власний історичний досвід, зокрема усвідомити, як формувалась і набирала сили українська державницька ідея.

Русь-Україна сама вільно обрала собі віру. Князь Володимир хрестився не вождем підкореного племені, а володарем держави, що простяглася від Кримського Корсуня до Балтійського берега. Союзу з тією давньою Україною прагнули і Візантія, і мусульманський світ, і європейські держави.

З давніх-давен у наші серця прийшла впевненість – ми можемо самостійно визначати свою долю, ми можемо бути рівними серед рівних у колі інших народів. З тих часів височить над Києвом Свята Софія, де щороку в цей день звучить молитва за нашу державу.

Українська козацька держава передала нам тверде переконання – кожен має свої

права і вольності, кожен має шляхетний обов'язок боронити їх. Там наші предки пройшли науку честі й гідності, рівності й демократії. Перша в Європі Конституція Пилипа Орлика – безсмертна слава української думки й української свободи. Вся наша подальша історія засвідчила – у народній пам'яті прагнення свободи залишилося назавжди.

Пророче Шевченкове слово, праця мислителів і подвижників наших від Франка і Грушевського до Хвильового і Стуса вселила в нас непохитну віру в Україну. Неопалимою купиною освітлює ця віра весь наш пройдений і майбутній (!) шлях. У найтяжчі часи наші предки, наші батьки і діди не зреклися її.

Найбільш трагічні випробування дісталися нашій нації у минулому столітті. Двома світовими війнами, голодомором і холокостом, нищенням духовних святинь чужі імперії хотіли перетворити нашу землю на свою покірну окраїну. Між 1914 і 1945 роками в Україні загинули кожен другий чоловік і кожна четверта жінка. Дерево нашого роду втратило багато кращих гілок. Доли тих, хто пішов, тривожним дзвоном лунають у душах нині живущих. Ми, українці, пізнали велику історичну істину – тільки свобода врятує народ, тільки незалежність виведе його на ясні зорі й тихі води.

Істина ця відтоді живе у кожному українському серці. Мільйони людей утверджували її потом і кров'ю. Перемога над нацизмом стала всенародним подвигом, здійсненим в ім'я життя і свободи нашого народу.

Прагнення бачити свою країну вільною дало сили підняти Україну з руїн.

Повоєнна розбудова Хрещатика і Донбасу, старту дніпропетровських ракет і вихід у море миколаївських кораблів, рекордні таврійські врожаї і злети «Руслана» та «Мрії» – це кроки на шляху до української державності; її наближали відкриття наших вчених, унікальні операції українських хірургів, поетичне українське кіно, чесні і мудрі книги – усе, що створене генієм і працею народу.

Самостійна Україна залишалася метою життя мільйонів наших співвітчизників, розкиданих по далеких світах. Заради неї вони берегли в собі все українське. Вони несли світові правду про Україну, простягали руку допомоги, разом із нами раділи нашій перемозі.

Наприкінці 80-их рр. український народ, долаючи нескінченні кризи, висловив бажання будувати свою суверенну державу. Відповідно до принципів «Декларації про державний суверенітет» вийшла низка законодавчих актів, що юридично забезпечували самостійність України в межах Союзу РСР, зокрема, Закон про економічну самостійність України, у якому наголошувалося, що Українська держава самостійно визначає економічну структуру, форми й методи господарювання й управління суспільним виробництвом.

Епохальною подією в житті України стало прийняття Верховною Радою 24 серпня 1991 р. Акта проголошення незалежності України. У ньому, зокрема, зазначалося: «Виходячи із смертельної небезпеки, яка нависла була над Україною у зв'язку з державним переворотом 19 серпня 1991 р., продовжуючи традицію державотворення в Україні, виходячи з права на самовизначення, передбаченого статуттом ООН та іншими міжнародно-правовими документами, здійснюючи «Декларацію про державний суверенітет України», Верховна Рада УРСР урочисто проголошує незалежність України і створення самостійної української держави України». Того дня назву Українська Радянська Соціалістична Республіка було скасовано. Держава почала називатися «Україною».

Так розпочався новий період української історії. Поступово вдосконалювалися всі ланки влади – законодавча, виконавча й судова. Важливим чинником в утвердженні державної незалежності стало відродження духовності й культури українського народу, вивчення його історії, традицій, боротьби за соціальну справедливість і національну державність.

«Помаранчева» революція наприкінці 2004 р. зламала багато стереотипів про

Україну загалом і про нашу націю та менталітет зокрема. Адже завдяки небайдужості до майбутнього, завдяки розумінню, принциповості і надзвичайній наполегливості у відстоюванні права на власний вибір в Україні ствердилося громадянське суспільство, відродилося національне самоусвідомлення і, головне, – прокинулося прагнення діяти. Споконвічне очікування кращої долі було вщент зруйноване впевненістю у своїх силах, себто ми наразі стали творцями власного життя.

Перемога свободи зміцнила нашу незалежність, утвердила вибір українців 1991 року. У минулорічних опитуваннях уперше за чотирнадцять років більшість громадян України назвали нашу державу справді незалежною.

І все ж політична незалежність, яку здобула Україна нарівні з іншими пострадянськими державами, ще не гарантує нам повної економічної незалежності. На думку більшості політиків, наша країна й досі залишається залежною від Росії, а також уже разом із нею від міжнародних фінансово-економічних угруповань. На жаль, багато економічних можливостей економічного зростання в минулі роки було згаяно. Українська економіка залишалася диспропорційною, а соціальні стандарти перебували на дуже низькому рівні. В Україні насаджувалася олігархічна модель економіки, поширювався її тіньовий сектор, росла корупція. На все це відповідним чином реагували зарубіжні інвестори. У результаті обсяги прямих інвестицій в Україні набагато нижчі, ніж у наших сусідів. На душу населення в Україні припадає \$ 165, у Росії – \$ 280, у Польщі – \$ 2100, у Чехії – \$ 4200.

Однак із приходом нової влади є всі підстави для оптимістичного прогнозу на майбутнє. У своїй промові на Всесвітньому економічному форумі у Давосі Президент України Віктор Ющенко визначив три стратегічні цілі розвитку нашої країни.

Перша – це перетворення української економіки на соціальну ринкову систему, забезпечення її сталого розвитку, її досягнення передбачає забезпечення відновлення основ макроекономічної стабільності, посилену боротьбу з корупцією, утвердження справедливого правосуддя, сприяння залученню інвестицій.

Друга – інтенсивна інтеграція України у світову економіку. Першими кроками в цьому напрямі є отримання статусу країни з ринковою економікою та вступ до Світової організації торгівлі.

Третя – входження України до Європейського Союзу. Історія, економічні перспективи, інтереси людей засвідчують український шлях у майбутнє – це шлях, яким іде об'єднана Європа. Ми сподіваємося на підтримку європейських інституцій і високо оцінюємо заклик Європейського парламенту дати Україні чітку європейську перспективу.

Здобувши незалежність і претендуючи на належну роль у міждержавних відносинах, Україна повинна визначити зміст, цілі й пріоритети стратегії формування духовної сфери. Людство зараз орієнтується на гуманітарний світогляд, в основі якого лежать ліберально-демократичні стандарти і пріоритети. Тому й ми «приречені» в основу концепції соціогуманітарного розвитку українського суспільства – сім'ї, народу, нації – закласти найбільші цінності демократії, а саме такі, як людина, свобода, гідність, справедливість.

На глобальному просторі панування різноманітності рівних можливостей наша присутність і наша взаємодія з іншими спільнотами можлива за умови забезпечення в українському соціумі індивідуальних свобод і загальнолюдських цінностей та солідарної відповідальності за їх непорушення і збереження. І тут особливої актуальності набуває поєднання цілей, інтересів і цінностей українського суспільства з гуманітарними стандартами євроатлантичної цивілізації. Однак привести наші соціальні, економічні, культурні та інформаційні системи за умов слабкого інноваційного розвитку українського суспільства до рівня сучасних світових пріоритетів, динамічно інтегруватися в нове інформаційно-гуманітарне глобальне суспільство буде нелегко. Без системних інвестицій у людину, в її творчий, науковий, інтелектуальний та інноваційний потенціал годі

сподіватися на серйозні зрушення в соціально-політичній трансформації українського суспільства.

Реалізувати «людиноцентричну» модель розвитку нашого суспільства можна і необхідно. Для цього слід зробити гуманітарну політику пріоритетною в державі. Це означає, що головним джерелом, головним критерієм розвитку сучасного суспільства та держави мають стати культура, наука, освіта, інтелект.

Незалежність і державність зріли у глибинах нашої тисячолітньої минувшини і проростали навіть у часи бездержавності, національного та соціального гніту. Наш народ пам'ятає і радість перемог, і гіркоту поразок, тріумфи і приниження, героїв і відступників. Тому, відзначаючи День Незалежності України, ми глибоко усвідомлюємо: сучасникам і майбутнім поколінням належить завершити те, за що боролися кращі представники українського народу. І ця висока мета має додати всім нам сил і натхнення.

27 серпня

АПОСТОЛ ДУХУ І ПРАЦІ

(До 150-річчя від дня народження І. Я. Франка)

В українському лоні час від часу спалахують духовні зірки першої величини, позбавляючи нас комплексу меншовартості, «окрайбічності». Іван Якович Франко, «розум і серце нашого народу» (М. Рильський), – незрівнянний за своєю багатогранністю й могутнім інтелектом навіть серед найбільших умів людства. Автор майже шести тисяч творів, великий письменник і поет, драматург шекспірівського закрою, критик і дослідник літератури, історик, філософ, фольклорист і етнограф, мовознавець і мистецтвознавець, соціолог і економіст, він був перш за все публіцистом, журналістом, видавцем, одним із провідних діячів українського політичного життя останньої чверті XIX – початку XX ст.

Іван Франко народився 27 серпня 1856 р. в с. Нагуєвичі (нині Дрогобицький район Львівської області). Батько Яків – відомий на всю округу коваль, невтомна у праці мати Марія. У такій сім'ї насамперед привчали до праці, виховували повагу до людей. І, звичайно ж, хотіли, щоб дитина вчилася на радість батькам, на добро людям.

Батько помер рано, проте, помітивши обдарованість сина, встиг віддати його до початкової школи в сусідньому селі Ясениця-Сільна. Потім Іван закінчив Дрогобицьку «нормальну школу» отців василіанів, де, крім іншого, навчився читати німецькою і польською. Завдяки старанням вітчима, Грині Гаврилика, у 1873 р. хлопець вступає до Дрогобицької гімназії. Маючи виняткові успіхи в навчанні, встигаючи багато читати художньої та наукової літератури, писати вірші, Іван усе ж лишався «хлопською дитиною». Він повною мірою відчув задушливу атмосферу режиму і зневагу заможніших однокласників. Враження шкільного дитинства він згодом опише в оповіданнях «Грицева шкільна наука», «Отець-гуморист», «Олівець» та ін.

Під час навчання в гімназії Іван Франко читає твори Гете, Лессінга, Шиллера, Расіна, Корнеля – німецькою та французькою в оригіналі.

Береться й сам за літературну працю. Перший вірш Івана Франка мав назву «На Великдень 1871 року» й був присвячений батькові. Ще навчаючись у гімназії, хлопець робить спроби перекладати твори Гомера, Софокла, Горація, «Слово о полку Ігоревім», «Краледворський рукопис». Перекладацькою діяльністю Франко займався усе своє життя. Він перекладав із 14 мов.

У 1875 р., закінчивши Дрогобицьку гімназію, юнак вступає на філософський факультет Львівського університету. Стає членом «Академічного гуртка», знайомиться з М.Павликом та І.Белеєм (з якими довгі роки співпрацюватиме на громадській і редакційній ниві), бере участь у виданні журналу «Друг». З 1877 р. Іван Франко починає

друкувати оповідання з життя бориславських нафтовиків. Від червня 1877 до березня 1878 р. письменник перебуває у в'язниці за звинуваченням: участь у таємній спілці, яка нібито «була відгалуженням російських соціалістичних організацій».

Вийшовши на волю, він разом з М.Павликом організував журнал «Громадський друг», налагодив випуск збірників «Дзвін» та «Молот».

У 1880 р. Франка заарештовують удруге. Цього разу він перебував за ґратами три місяці, а коли звільнився, ледве не помер від голоду без роботи, оскільки влада повністю обмежила його діяльність.

Лише через деякий час у журналі «Світ» (виходив за редакцією І.Белея у 1881-1882 рр.) І. Франко друкує повість «Борислав сміється», яка стає етапним твором української літератури. А згодом у журналі «Зоря» з'являється його історична повість «Захар Беркут», у якій опоетизовано героїчну боротьбу Прикарпаття проти монголо-татарської навали. Далеке минуле в повісті дало письменникові змогу виразніше висвітлити проблему патріотизму, самопожертви в ім'я народу і його майбутнього. Історична тема не заважала Франку сприймати реальне життя. Про це свідчать насичені сучасними проблемами повісті «Воа constriCTOR», «Борислав сміється», «Бориславські оповідання», новели з життя галицького селянства «Сам собі винен», «Ліси і пасовиська», «Лесишина челядь».

Великі надії на здійснення політичних і літературних намірів покладав І. Франко на Київ, куди він прибув наприкінці лютого 1885 р. Однак зустрічі з О. Кониським і В.Антоновичем не виправдали його сподівань щодо видання газети. І все-таки зустрічі з родинами Лисенків, Старицьких і Косачів залишили теплий спогад. Приїхавши до Києва наступного року, Іван Франко одружується з Ольгою Хорунжинською.

Франко-прозаїк був новатором у багатьох жанрах. Зокрема він виявив себе видатним майстром складних характеристик. Глибокою психологічністю відзначаються повісті: «Основи суспільності», «Для домашнього вогнища», «Лель і Полель», у яких показано занепад аристократії та значної частини інтелігенції.

Але найбільшої слави Іван Франко зажив як поет. Він називав поезію «вогнем в одежі слова». При цьому використовував величезний арсенал поетичних форм, засобів, прийомів, збагативши українську літературу світовим поетичним досвідом. На час виходу першої збірки «3 вершин і низин» (Львів, 1887) 30-річний Франко постає вже відомим громадським діячем, знаним письменником і вченим, твори якого читають і перекладають у Києві, Петербурзі, Варшаві, Відні. Особливе місце у поетичній творчості Франка займає вірш «Каменярі». Це гімн, який прославляє працю людей заради однієї мети – «скалу оцю розбити». «Ні жар, ні холод», ніякі муки не зіб'ють їх з обраного шляху до світлого життя, потрібно лише руйнувати скелю гноблення і неправди. За цей твір І. Франка в народі з любов'ю називають «Наш Каменяр».

Шедевром поетичної майстерності стала і наступна збірка «Зів'яле листя» (Львів, 1896). Глибокий ліризм проникає в саму композицію книги. Пісні її – це три «жмутки» зів'ялого листя. Розповідаючи про муки свого нерозділеного кохання, герой ніби розриває жмуток за жмутком, розкидає зів'яле листя своїх пісень, щоб воно, підхоплене вітром, щезло безслідно. Долаючи власну душевну травму, І. Франко зміг піднятися над нею, глянути на факти особистого життя очима художника, абстрагуватися від них.

Творча спадщина Франка не обмежується тільки прозою і поезією. Увагу дослідників привертає і його драматургія – невід'ємна складова історії українського театру. У цій галузі вершиною творчого доробку письменника є соціально-психологічна драма «Украдене щастя» (1894), сюжет якої побудовано на живих джерелах народної творчості.

На громадсько-політичних теренах І. Франко тривалий час співпрацював з М.Драгомановим, цінуючи в ньому європейського політика. Однак згодом вони розійшлися у поглядах на соціалізм і в питанні національної самостійності. У своїй праці «Суспільно-політичні погляди М. Драгоманова» (1906) І. Франко критикує свого вчителя

за те, що той долю України пов'язував із Росією. Як бачимо, учень переріс вчителя і став суворим, але справедливим його критиком.

1889 р. через кризу в Радикальній партії Франко спільно з народовцями заснує Національно-демократичну партію, з якою співпрацює до 1904 р.

У тому ж 1889 р. І. Франка знову заарештовують, цього разу на два з половиною місяці. Після ув'язнення йому вдається нарешті закінчити Чернівецький університет (1891), а у 1893 захистити у Відні дисертацію «Варлаам і Іосаф, давньохристиянський духовний роман та його літературна історія».

1894 р. трапилася нагода зайняти професорську посаду кафедри історії української літератури і мови Львівського університету. Хоч пробна лекція і мала успіх, однак лідери народовців, «москвофілів», польсько-шляхетські шовіністи вдалися до наклепів і провокацій, щоб не допустити Франка до професорства. Кандидатуру письменника було забалотовано. Це не могло не засмутити Франка, однак не зупинило його подальшого духовного поступу, яким би важким він не був.

Із великим піднесенням зустрів Каменяр революційні події 1905 р.: «Схід Європи, а в тім комплексі також наша Україна, переживає тепер весняну добу, коли тріскає крига абсолютизму та деспотизму». На хвилі піднесення він створює поему «Мойсей», у якій філософськи осмислює проблему вождя і народу, животрепетну для України. «Сильна, уперта натура, яка цілою вийшла з житейського бою, – писав про зустріч з Іваном Франком у 1905 р. М. Коцюбинський. – У своїй убогій хаті сидів він за столом босий і плів рибацькі сіті, як бідний апостол. Плів сіті й писав поему «Мойсей». Не знаю, чи попалася риба у його сіті, але душу мою він полонив своєю поемою».

Праці Франка з історії й теорії літератури, фольклористики, етнографії, мовознавства, орієнталістики, історії та економіки, суспільних галузей стали вагомим внеском у розвиток української та світової науки, проте вони й досі чекають своїх дослідників.

Стрижнем суспільно-політичних поглядів Франка була ідея духовної єдності нації всупереч її роз'єднаності через вплив різних імперських держав. «...ми мусимо, – наголошував мислитель, – навчитися чути себе українцями – не галицькими, не буковинськими українцями, а українцями без офіціальних кордонів».

На початку ХХ ст. ім'я Івана Франка стає особливо популярним. 1905 р. його обирають членом Чеського наукового товариства, наступного року Харківський університет приймає рішення «о возведении галицийского ученого исследователя Ивана Франка в степень доктора русской словесности», а в 1916 р. Російська академія наук присуджує йому премію за працю «Студії над українською народною піснею».

Нестатки, ув'язнення, непомірна й важка праця, сімейні негаразди раз у раз підточували його здоров'я. Аж поки не прийшла вбивча недуга – ревматоїдний артрит у варіанті синдрому Рейтера. Його переслідували неймовірні болі, руки спаралізувало й покорчило, мучили галюцинації. Митець мужньо переносив хворобу, до кінця днів не втрачаючи інтелектуальних здібностей. Гірка звістка про смерть великого письменника і мислителя 28 травня 1916 р. поширилася далеко за межі рідного краю.

Але й через безупинний плін літ долітає до нас його полум'яне і тривожне слово:

Чи вірна наша, чи хибна дорога?

Чи праця наша підійме, двигне

Наш люд, чи, мов каліка та безнога,

Він в тім каліцтві житиме й усне?

І чом відступників у нас так много?

І чом для них відступництво не страшне?

Чом рідний стяг не тягне їх до свого?

Чом працюють на власній ниві – стид,

Але не стид у наймах у чужого?

За матеріалами « Календаря знаменних дат-2006»
підготувала Долматова Н.І., зав. відділу
гуманітарної літератури НТБ

ВИХОВНІ ЗАХОДИ ДІТУ В І СЕМЕСТРІ 2006/2007 Н.Р.

**План роботи
Центру національно-громадянського виховання Світлиця
на 2006/2007 навч. р.**

	Заходи	Дата	Відповідальні
1.	Через індивідуальну роботу зі студентами, аудиторні заняття та масові заходи формувати громадянську позицію студентів, виховувати національну гордість і самоповагу, прищеплювати загальнолюдські цінності.	Постійно	Всі викладачі
2.	Продовжити традицію проведення історичних, краєзнавчих, родинно-сімейних досліджень. Забезпечити підвищення престижу міжвузівської студентської конференції „Дніпропетровщина – моя маленька Батьківщина”.	Квітень 2007 р.	Ковтун В. В., Куліш А. І.
3.	Формувати повагу до української мови як носія генетичної пам’яті народу. Провести мовний турнір та олімпіаду з української мови. Продовжити традицію залучення до участі в мовному турнірі студентів інших вузів.	Листопад 2006 р. – квітень 2007 р.	Лагдан С. П., Бочарова О.О., Кучер В.М.
4.	Забезпечити роботу Світлиці як навчальної лабораторії та виховного центру. Організувати нові виставки й експозиції. Регулярно проводити екскурсії на замовлення груп.	Постійно	Ковтун В. В., Іващенко Г. Л., Кучер В. М.
5.	Провести урочистий захід з нагоди 5-ої річниці відкриття Світлиці.	Жовтень 2006 р.	Ковтун В. В., Іващенко Г. Л., Кучер В. М.
6.	Організувати роботу клубів та відеоклубів: „Сьогодні у клубі кіно!”, „Історичний календар”, „У Світлиці сьогодні гість...” („Поки горить свіча...”), „Європейські столиці”.	Протягом року	Іващенко Г.Л., Срмоленко В.В., Барбас Й.Г., Кучер В. М.
7.	Продовжити роботу з вивчення й узагальнення досвіду виховної роботи, організації студентського самоврядування. Провести науково-практичну конференцію „Студентське самоврядування: теорія і практика”.	Жовтень 2006 р.	Хміль В. В., Ковтун В. В.
8.	У науковій роботі, виховних заходах приділяти увагу залізничній тематиці, історії ДІТу.	Протягом року	Ковтун В. В., Куліш А.І.,

			Іващенко Г. Л.
9.	Проводити екскурсії до музею ДПТУ. Методично забезпечити роботу музею.	Протягом року	Куліш А. І.
10.	Організувати проведення Шевченківських днів до 193-ої річниці Кобзаря.	Березень 2007 р.	Кучер В.М.
11.	Продовжити практику шефства над ветеранами II світової війни. Проводити зустрічі, мітинги, вечори пам'яті, вшанування.	Постійно	Ковтун В. В., Кучер В. М.

План роботи гуртка СНТ кафедри українознавства на 2006/2007 н.р.

№	Заходи	Дата	Виконавці
1	Залучити до пошукової, реферативно-наукової роботи в СНТ студентів першого курсу.	вересень, лютий	викладачі
2	Спрямувати інтереси студентів на вивчення родинно-історичних, краєзнавчих питань, актуальних проблем історії України.	вересень, лютий	викладачі
3	Провести олімпіаду з української мови.	листопад 2006 р.	Лагдан С.П.
4	Забезпечити участь студентів у роботі загальноуніверситетської науково-технічної конференції.	квітень	викладачі
5	Сформувати тематичні секції, визначити кращі доповіді і надати пропозиції ректорату щодо заохочення переможців.	квітень	керівники секцій, Куліш А.І.
6	Підготувати методичні рекомендації студентам, які обрали для дослідження краєзнавчу тематику, висвітлення життєвого шляху випускників ДПТУ.	жовтень	Куліш А.І., Іващенко Г.Л.
7	Підготувати до друку тези студентських виступів на щорічній науково-технічній конференції університету	квітень	Ковтун В.В., викладачі
8	Провести III мовний турнір серед студентів та співробітників університету	лютий-травень	Лагдан С.П.
9	Провести конкурс на кращий реферат, присвячений життю та діяльності Великого Каменяра (до 150-річчя від дня народження І.Я.Франка)	грудень	Ковтун В.В., Куліш А.І.

Шановні друзі! Кафедра українознавства, яка працює з першим курсом, пропонує добірку фільмів, що допоможуть викладачеві пояснити, студентові зрозуміти деякі речі чи хоча би їх проілюструвати.

Наше кіно – художнє українське, що є великою рідкістю у прокаті та тендері, кіно історичне і, насамкінець, своє і чуже хороше кіно.

Відкривається сезон фільмом, одним із кращих фільмів усіх хітів і парадів – „Земля” О. Довженка.

Усе це у нас по середах (чисельник) в ауд.476 або 472. Початок засідань клубу о 14.15.

План роботи кіноклубу

кафедри українознавства

„Сьогодні у клубі кіно!”

на 2006-2007 н.р.

I семестр, восьмий сезон

(середа, чисельник, 14.15., ауд.476)

Керівник: ст. викл. Іващенко Г.Л.

1. „Земля”	04.10.06.
2. „Тіні забутих предків”	18.10.06.
3. „Пропала грамота”	01.11.06.
4. „Вогнем і мечем”	15.11.06.
5. „Гетьманські клейноди”	29.11.06.
6. „Голод 33”	13.12.06.
7. Перегляд фільмів із циклу
„Відкрий Україну”	27.12.06.

План роботи відеоклубу

кафедри українознавства

„Історичний календар”

на I семестр 2006-2007 н.р.

(вівторок, знаменник, 14.15., ауд.476)

Керівник: асист. Єрмоленко В.В.

1. Засідання відеоклубу до Дня партизанської слави	26.09.06.
2. Засідання відеоклубу до Дня українського козацтва	12.10.06.
3. Засідання відеоклубу до річниці визволення
Дніпропетровська	24.10.06.
4. Засідання відеоклубу до дня художника	02.11.06.
5. Засідання відеоклубу до Дня пам'яті жертв голодомору
та політичних репресій	16.11.06.
6. Засідання відеоклубу до Дня Збройних Сил України	07.12.06.

План роботи відеоклубу

кафедри українознавства

„Європейські столиці”

на I семестр 2006-2007 н.р.

(понеділок, знаменник, 14.15., ауд.476)

Керівник: п-проф. Барбас Й.Г.

1. „Париж”
2. „Рим”
3. „Стокгольм”
4. „Лондон”
5. „Київ”
6. „Санкт- Петербург”
7. „Москва”

Засідання відеоклубу проводитимуться на замовлення груп.

Перше засідання відбудеться 25.09.06.

План роботи

Палацу культури ДНТУ

на вересень-грудень 2006 року

<i>№ n/n</i>	<i>Заходи</i>	<i>Термін</i>	<i>Відповідальний</i>
1.	Організація роботи творчих колективів: <ul style="list-style-type: none"> - Народні танці - Вокальна студія - ВІА - Студентський театр - Сучасні танці - Спортивні танці - Аеробіка - Фольклорні танці - Брейк-данс - Команди КВН - Клуби за інтересами: <ul style="list-style-type: none"> ✓ Клуб “Турист” ✓ Студія художньої творчості ✓ Студія декоративно-прикладного мистецтва “Кольори України” ✓ Клуб шанувальників ФК “Дніпро” 	Вересень	Жунда І.А. Карпенко А.В.
2.	Участь у проведенні свята 1-го вересня	Вересень	Кошкалда Л.В. Ільман В.Ю.
3.	Вечори відпочинку молоді	За графіком	Кошкалда Л.В.
4.	Організація та проведення конкурсу серед першокурсників “Ура! Я студент”	Вересень	Жунда І.А. Карпенко А.В.
5.	Проведення тематичних експозицій у художній галереї ДІТУ	Раз на 2 місяці	Кошкалда Л.В. Сосна В.І.
6.	Прем’єра спектаклю студентського театру “ЕстаКлара”	Жовтень	Жунда І.А.
7.	Організація та проведення міжфакультетського конкурсу співу та хореографії “Шанс 2006”	Жовтень	Кошкалда Л.В. Жунда І.А. Карпенко А.В. Ільман В.Ю. Пилипенко М.В. Єжова О.О.
8.	Організація свята до Дня студентів	Листопад	Жунда І.А. Карпенко А.В.
9.	Організація та проведення восьмого щорічного конкурсу краси “Міс ДІТ 2006”	Листопад	Кошкалда Л.В. Жунда І.А. Карпенко А.В. Ільман В.Ю.
10.	Участь у проведенні свята до Дня Збройних сил України	Грудень	Кошкалда Л.В. Ільман В.Ю.
11.	Організація та проведення новорічного дитячого свята	Грудень	Кошкалда Л.В. Жунда І.А.

			Карпенко А.В.
12.	Організація та проведення новорічного свята для дітей-сиріт з притулку “Надія”	Грудень	Кошкалда Л.В. Жунда І.А. Карпенко А.В.
13.	Організація та проведення новорічного вечора для студентів	Грудень	Жунда І.А. Карпенко А.В.

**План проведення спортивно-масових заходів ДПТУ
на I семестр 2006-2007 н.р.**

Вересень

Спартакіада ДПТУ з футболу.
Кубок першокурсників з волейболу.
Кубок першокурсників з баскетболу.

Листопад

Спартакіада ДПТУ з баскетболу.

Грудень

Спартакіада ДПТУ з волейболу.
Спартакіада ДПТУ з пауерліфтингу.

БІБЛІОТЕКА ПРОПОНУЄ:

Проведіть кураторську годину разом з нами!

1. Ознайомчі екскурсії по бібліотеці:
 - історія НТБ нашого університету;
 - правила користування;
 - розташування відділів обслуговування;
 - навички роботи з довідковим апаратом.
2. Дні інформації.
3. Огляди нових надходжень.
4. Тематичні виставки „Знаменні дати”, „Відомі імена”.
5. Бесіди біля виставок:
 - Наш університет;
 - Природа вчить перемагати;
 - Історія книги. Скарби фонду;
 - Слава козацька;
 - Рідний край і доля Д.І.Яворницького.
6. Тематичні вечори :
 - Музика у твоєму житті;
 - „Зашелестіло листя золотаве”;
 - „Чи любите ви кіно?”.
7. Тиждень бібліотеки у вузі.
8. Акцію „Подаруй бібліотеці книгу”.

Для проведення будь-якого заходу слід звертатись заздалегідь

Контактні телефони: директор НТБ – 7-61

Відділ гуманітарної літератури – 4-37